

การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
A Development of an Additional Curriculum on “Bang Rachan
Heroes” for Matthayom 5 students, Learning Area of Foreign
Languages.

ขวัญลดา ทองคำปั้น*
Khwanlada Thongkumpan

Received: February 11, 2019 Revised: May 21, 2019 Accepted: May 30, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 2) ศึกษาผลการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.781 3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่น 0.808 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน มีองค์ประกอบดังนี้ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ผลการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, วีรชนชาวบ้านบางระจัน, สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop an additional curriculum on “Bang Rachan Heroes” for Matthayom 5 students, Learning Area of Foreign Languages, and 2) study the results of an additional curriculum usage on “Bang Rachan Heroes” for Matthayom 5 students, Learning Area of Foreign Languages. The participants were 38 Matthayom 5 students from Sing Buri School, The Secondary Educational Service Area Office 5 during academic year 2018 by using random sampling. The instruments of this research were 1) an additional curriculum on “Bang Rachan Heroes”, 2) an achievement test with a reliability value of 0.781., 3) an evaluation form on English speaking skills, and 4) a questionnaire on the curriculum satisfaction with a reliability of 0.808. The data was analyzed in term of mean, standard deviation, content analysis, and t-test.

The results were as follows: 1) There were principles, objectives, course description, course structure, learning activities, learning activities, learning resources, measurement and evaluation, and lesson plans in an additional curriculum. 2) The results of an additional curriculum usage was found that the students’ learning achievement after using the additional curriculum was significantly higher than that before at 0.05 level. The students had the English speaking skills at good level and their satisfactions on an additional curriculum was at high level.

Keywords: Bang Rachan Heroes, English speaking skills, Supplementary curriculum and The development of curriculum.

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนั้น การศึกษายังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคนให้มีความสามารถในการพัฒนาได้อย่างสมดุล สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ซึ่งผลผลิตของระบบการศึกษา คือ ความรู้ที่ทำให้พลเมืองของประเทศมีความสามารถในการปรับตัวและสามารถแก้ไขปัญหาอันหลากหลายและซับซ้อน ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความสามารถที่จะเริ่มพัฒนาตน ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าไปได้ โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความมีเหตุผลและความถูกต้องดีงาม (เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์, 2552, หน้า 1) จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้โรงเรียนจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของตนเองให้สอดคล้องกับสภาพโรงเรียน ความต้องการของท้องถิ่นและทันต่อยุคการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว ภาษาอังกฤษเป็นสาระหนึ่งที่โรงเรียนต้องจัดให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารและการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 15-16)

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 35) ดังนั้น หลักสูตรท้องถิ่นจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้การศึกษามีคุณภาพ เป็นการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการอันหลากหลายของท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรักและความภาคภูมิใจเกี่ยวกับท้องถิ่นของตน หลักสูตรท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำพาสาระการเรียนรู้ของท้องถิ่นไปสู่ผู้เรียน และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ใช้หลักสูตรได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากชีวิตจริง จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการแก้ปัญหาที่พบจากการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชนัท ธาตุทอง, 2550, หน้า 176)

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าการมุ่งเน้นการนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้สถานศึกษามีบทบาทในการจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องสนองความต้องการของนักเรียน โรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งเรียกว่าหลักสูตรสถานศึกษา (วัฒนา สุวรรณไตรย์, 2552, หน้า 1) หลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม มีความหมายต่อชีวิตผู้เรียน เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคม (บุญเลี้ยง หุมทอง, 2553, หน้า 1) สอดคล้องกับ ทิศนา ขมมณี (2553, หน้า 133-134) ที่กล่าวถึง หลักการจัดการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง (authentic learning) การเรียนรู้เรื่องใดก็ตามย่อมมีความสัมพันธ์กับบริบทของเรื่องนั้น ๆ การเรียนรู้โดยคำนึงถึงบริบทแวดล้อมเป็นการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับความจริง เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายเพราะสามารถนำไปใช้ได้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน จึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ อยากเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ดังปรากฏในงานวิจัยหลักสูตรสถานศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น เช่น ชีสา โตเรือง (2554) ได้ทำการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การท่องเที่ยวในอำเภอสามโก้ จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และพรพิไล เชื้อคมตา (2556) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชา ประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย เป็นต้น

ในการเรียนการสอนภาษาอังกษนั้น ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร ภัทรวดี ยวนชื่น (2553, หน้า 2) กล่าวไว้ว่า ทักษะการพูดเป็น

ทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร การพูดเป็นวิธีการสื่อสารชนิดหนึ่งของทักษะการสื่อสาร (Expressive Skill) ซึ่งสามารถฝึกหัดให้มีประสิทธิภาพ จากการสรุปของ กุลชนก ทิพธาดา และคณะ (2550, หน้า 3) ที่สรุปไว้ว่า อุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญอย่างหนึ่งได้แก่ นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ หากจะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริงแล้ว นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไทย ๆ แทบจะไม่มีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษ นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น ซึ่งสุวรรณ ตีไพบูลย์ (2558, หน้า 3) กล่าวถึง การฝึกฝนทักษะการพูดควรทำอย่างสม่ำเสมอ และควรได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่คล้ายกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันให้ได้มากที่สุด การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องมีหลายข้อที่ต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอแต่ที่สำคัญที่สุดคือ การพูด (Speaking) ซึ่งส่งผลต่อการอ่าน การฟัง และการเขียนด้วย ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ซึ่ง Penny (2009, p.120-122) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น

จังหวัดสิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งที่มีความสำคัญมีประวัติศาสตร์ด้านการรบสมัยกรุงศรีอยุธยา อันเป็นผลให้เกิดเป็นวีรกรรมชาวบ้านบางระจัน เป็นวีรกรรมของกลุ่มชาวบ้านที่มีผู้นำ 11 คน ปัจจุบันทางหน่วยงานราชการได้สร้างอนุสาวรีย์วีรชนและอุทยานค่ายบางระจัน เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจให้ชาวไทยทุกคนได้ระลึกถึงความสามัคคีของชาวบ้านบางระจัน ซึ่งทำให้ทั่วประเทศรู้จักจังหวัดสิงห์บุรีมากยิ่งขึ้น (ภูมิใจ พาลานะทิ, 2549, หน้า 2) จึงเป็นสิ่งที่ชาวจังหวัดสิงห์บุรีทุกคนควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์สำคัญเรื่องนี้ ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศไทยมากมาย ชาวจังหวัดสิงห์บุรีจึงควรมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาพื้นฐานที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก เพื่อที่จะสามารถพูดอธิบายประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรีให้ชาวต่างประเทศรับรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของวีรชนชาวบ้านบางระจัน ซึ่งจะนำมาสู่ความภาคภูมิใจต่อตนเอง ต่อจังหวัดสิงห์บุรี และต่อประเทศไทย ซึ่งการให้ความรู้พื้นฐานควรเริ่มต้นจากเยาวชนภายในจังหวัดสิงห์บุรี โรงเรียนสิงห์บุรีเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด เปิดการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้จัดทำหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ให้นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมจากรายวิชาหลัก เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยแต่นักเรียนไม่ได้เกิดความสนใจเหมือนเป็นเรื่องที่ไกลตัว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำเนื้อหาที่ได้เรียนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในชีวิตจริง เป็นการเตรียมความพร้อมทางพื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์ในท้องถิ่นที่นักเรียนควรทราบ เป็นแนวทางที่คาดว่าจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนด้านทักษะการพูดได้ดียิ่งขึ้น และให้นักเรียนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของตนเองเพื่อที่จะสามารถพูดอธิบายให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรีได้ทราบถึงประวัติศาสตร์ที่สำคัญและให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น เป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่จะพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

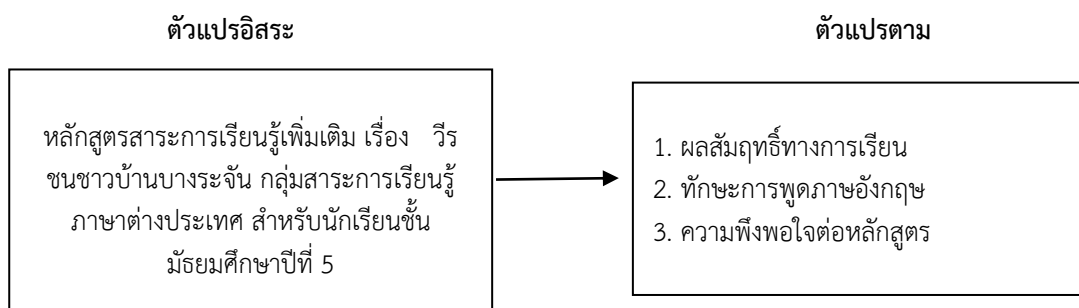
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตร

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวนี้ ได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยเริ่มจากศึกษาสภาพปัญหาที่ต้องแก้ไข ด้านความต้องการของบุคคลและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น จากนั้นนำมาวิเคราะห์ปัญหาเพื่อพิจารณาถึงสาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหา โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร จากนั้นจึงกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา โดยการพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิงห์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (1950, p.7) และ Taba (1962, p.12) มาปรับปรุง กำหนดการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร 4) การประเมินผลและปรับปรุง ผู้วิจัยได้ใช้ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าวในการพัฒนาหลักสูตร เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อหลักสูตร สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสิงห์บุรี อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 78 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสิงห์บุรี อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 38 คน โดยการเลือกกลุ่ม

ตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลากนักเรียน 1 ห้อง จากนักเรียนทั้งหมด 2 ห้อง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2 แบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.3 หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสิงห์บุรี โดยกำหนดเนื้อหา คือ ข้อมูลพื้นฐานของอนุสาวรีย์วีรชนชาวบ้านบางระจัน อุทยานประวัติศาสตร์ค่ายบางระจัน ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ของค่ายบางระจัน ข้อมูลประวัติของวีรชนชาวบ้านบางระจัน 11 คน จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 10 ชั่วโมง

2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน

2.5 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.6 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษา วิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียนสิงห์บุรี พุทธศักราช 2558 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน

3.1.3 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบง่ายได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนสิงห์บุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 38 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รวมทั้งหมด 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 78 คน โดยใช้แบบสอบถาม

3.2 การพัฒนาหลักสูตร มีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง

3.2.2 นำหลักสูตรฉบับร่างเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง

3.2.3 การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของหลักสูตรฉบับร่าง

3.2.4 ปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่างตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.5 นำหลักสูตรที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/12 โรงเรียนสิงห์บุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน

3.3 การทดลองใช้หลักสูตร นำหลักสูตรที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนสิงห์บุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 38 คน

3.4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

3.4.1 การประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร

3.4.2 การประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน

3.4.3 การประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน

3.4.4 ปรับปรุงหลักสูตร โดยนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ชี้แจงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนสิงห์บุรี ถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แล้วให้นักศึกษาทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจันแล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 หลังทำการสอนตามแผนที่กำหนดไว้แล้วให้นักศึกษาทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.3 หลังการเสร็จสิ้นการทดสอบหลังเรียน (post-test) ให้นักศึกษาทำการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสิงห์บุรี วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความ

5.2 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน โดยใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ การทดสอบที (t – test) แบบ dependent

5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าที่ได้มาเทียบกับค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมาย

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย เอกสารหลักสูตรโรงเรียนสิงห์บุรี พุทธศักราช 2558 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับค่ายบางระจัน วีรชนชาวบ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้ดังนี้

1.1 การศึกษาเอกสารหลักสูตรโรงเรียนสิงห์บุรี พุทธศักราช 2558 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าหลักสูตรมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความคิดเห็นที่ต่อการจัดการเรียนรู้และมีคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน เป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสาร สืบค้น วิเคราะห์และสรุปความรู้ ข้อมูล จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ เผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลในท้องถิ่น และชุมชน สามารถถ่ายทอดความคิด เรื่องราวในท้องถิ่นและวัฒนธรรมประเพณีไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

1.2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นการพัฒนาหลักสูตรขึ้นจากสภาพปัญหาของท้องถิ่น และตรงตามความต้องการ ความเหมาะสมกับผู้เรียน นอกจากนั้นยังสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ส่งเสริมให้องค์กร ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามสภาพท้องถิ่น สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแนวทางสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นการสร้างวิถีการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่เข้มแข็ง มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้ชีวิตของผู้เรียนตามสภาพชีวิตจริงของตนเอง ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการจัดการศึกษาและในการพัฒนาหลักสูตรส่วนใหญ่มีการพัฒนาหลักสูตรเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การทดลองใช้หลักสูตร และ 4) การประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร

1.3 ผลการศึกษาความรู้เกี่ยวกับวิชนชาวบ้านบางระจัน จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิชนชาวบ้านบางระจัน เป็นผู้นำหมู่บ้านกลุ่มเล็กๆ ที่สามารถเอาชนะคนหมู่มากได้ด้วยพลังความกล้าหาญ เสียสละเลือดเนื้อชีวิตจนหมดสุดท้ายเพื่อปกป้องประเทศชาติ

1.4 การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วิชนชาวบ้านบางระจัน จากผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร พบว่า มีความต้องการให้พัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วิชนชาวบ้านบางระจัน

2. การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรมีองค์ประกอบดังนี้ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง 1.2 การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วิชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน ได้แก่ 1) Let's go to Khai Bang Rachan 2) About Bang Rachan 3) Phan Rueang 4) Nai Mueang, Nai Tan 5) Khun San, Nai Thong Men 6) Nai Chan Nuad Kiew, Nai Dok 7) Nai In, Nai Thong Sang Yai 8) Nai Chote, Nai Thong Kaew และ 9) The land of heroes ส่วนการประเมินหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีความสอดคล้องและเหมาะสม และการทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนสิงห์บุรี ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 9 แผน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า นักเรียนมีความสนใจในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับวิชนชาวบ้านบางระจันแต่ละคน มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นตั้งใจในการเตรียมตัว ฝึกฝนการออกเสียงและท่าทางการนำเสนอในคลิปวิดีโอ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชนชาวบ้านบางระจัน มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษดี

3. ผลการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

3.1 การประเมินผลหลักสูตร พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน หลังใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนใช้หลักสูตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ความพึงพอใจต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

3.2 การปรับปรุงหลักสูตร ได้เพิ่มกิจกรรมการจับคู่คำศัพท์กับความหมาย ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เพิ่มเติมการบันทึกวิดีโอและโพสต์ลง Facebook เนื้อหาในคลิปเป็นเรื่องที่เรียนเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจันทั้ง 11 คน ซึ่งเดิมไม่ได้กำหนดไว้กิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ ด้านแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ปรับคำถามในข้อ 8, 16, และ 31

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาในเทศก์ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียน มีความต้องการพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน โดยมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน เพราะเป็นหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ที่สำคัญในท้องถิ่น ถือเป็นเรื่องราวที่ทำให้คนทั่วโลกรู้จักจังหวัดสิงห์บุรี นักเรียนควรมีความรู้พื้นฐาน สามารถพูดอธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจันแต่ละคนได้ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรัก และภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ส่วนเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ใช้รูปแบบการศึกษาข้อมูล ฝึกปฏิบัติการพูด ส่วนวิธีการวัดผลประเมินผล ให้ใช้ทั้งการทดสอบความรู้ ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และประเมินความพึงพอใจต่อการเรียน

2. การพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรมีองค์ประกอบ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง 1.2 การพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน ส่วนการประเมินหลักสูตร พบว่า หลักสูตรมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีความสอดคล้องและเหมาะสม และการทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/10 โรงเรียนสิงห์บุรี พบว่า นักเรียนมีความสนใจในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจันแต่ละคน มีความกระตือรือร้น มุ่งมั่นตั้งใจในการเตรียมตัว ฝึกฝนการออกเสียงและท่าทางการนำเสนอในคลิปวิดีโอ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจัน มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิไล เชื้อคมตา (2556) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ผลการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย ผลการประเมินมีค่าเท่ากับ 4.56 ซึ่งแสดงว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ 80.20/76.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ คือ 75/75

3. ผลการใช้หลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นเนื้อหาที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง สามารถแสวงหาองค์ความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิไล เชื้อคมตา (2556) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ผลการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย ผลการประเมินมีค่าเท่ากับ 4.56 ซึ่งแสดงว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีประสิทธิภาพ 80.20/76.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ คือ 75/75 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี เนื่องจากนักเรียนให้ความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการศึกษาเนื้อหาบทเรียนแต่ละคน มีความคิดสร้างสรรค์ในการพูดนำเสนอในคลิปวิดีโอ และสามารถพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวีรชนชาวบ้านบางระจันได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ กุลชนก ทิพธาดา และคณะ (2550) ที่สรุปว่า อุปสรรคสำคัญในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ คือ นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไทยๆ แทบจะไม่มีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษ นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรเป็นเนื้อหาที่มีความผูกพันกับประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพิไล เชื้อคมตา (2556) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า ผลการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟเต่างอย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเต่างอย ผลการประเมินมีค่าเท่ากับ 4.56 ซึ่งแสดงว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับ มากที่สุด นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

1.1 ครูควรมีความรู้ความเข้าใจในส่วนต่าง ๆ ของหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน เป็นอย่างดีก่อนที่จะนำไปใช้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาคทฤษฎี ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานและมีความสนใจต่อการจัดการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น เช่น กิจกรรมเกม การแสดงบทบาทสมมติ

1.3 ในการฝึกปฏิบัติการพูด พบว่า นักเรียนบางคนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี แต่ไม่ค่อยกล้าแสดงออกเท่าที่ควร ขาดความมั่นใจ ดังนั้นครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝน มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

1.4 การนำหลักสูตรสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจัน ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในบางแผนการจัดการเรียนรู้ มีการสอนเกินกำหนดเวลา ดังนั้น ครูควรยืดหยุ่นเวลาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เรื่อง วีรชนชาวบ้านบางระจันในทุกระดับชั้น โดยปรับสาระการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นนั้น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาที่สำคัญอื่น ๆ ในท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ถ่ายทอดข้อมูล เรื่องราว และเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนนุสรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลชนก ทิพภาษา และคณะ. (2550). **การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉันท ชาติทอง. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น (พิมพ์ครั้งที่ 1)**. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ชีสา โตเรือง. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การท่องเที่ยวในอำเภอสามโก้ จังหวัดอุทัยธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2553). **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์. (2552). **การพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ทศนา แหมมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 13)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิไล เชื้อคมตา. (2556). **การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รายวิชาประเพณีไหลเรือไฟต่างอย** ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลต่างอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). **การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติดกับแนวการสอนแบบเดิม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภูมิใจ พาละนะที. (2549). **สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง ภาคกลาง**. กรุงเทพฯ: คอมม่า.
- วัฒนา สุวรรณไตรย์. (2552). **การพัฒนารูปแบบกิจกรรมพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี)**. สกลนคร: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุวรรณมา ดีโพบูลย์. (2558). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดวิถีธรรมชาติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- Penny Ur. (2009). **Grammar Practice Activities (2nd Edition)**. Cambridge University Press.
- Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Harcourt, Brace and World Inc.
- Tyler, R. (1950). **Basic principles of curriculum and instruction**. Syllabus for Education 360 Chicago: University of Chicago Press.